

INFORMAČNÍ BULLETIN

VELVYSLANECTVÍ JAPONSKA
V ČESKÉ REPUBLICE

'19

CO VIDĚT A ZAŽÍT V TOKIU

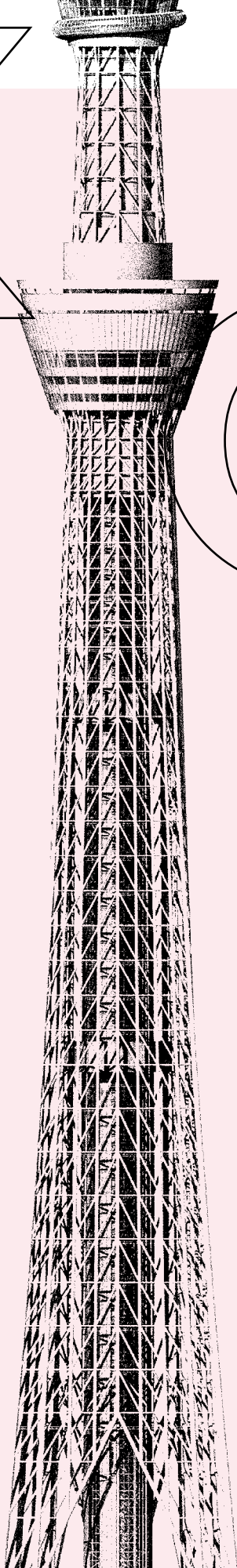
NÁKUPY V TOKIU

VEČER TOKIJSKÉHO
SARARÍMANA

TOKIJSKÁ PŘÍRODA

TOKIO

A black and white line drawing of the Tokyo Skytree tower, positioned vertically on the right side of the page. The tower's lattice structure is detailed, and it has a circular observation deck near the top. The word 'TOKIO' is written in large, thin-outlined letters across the top, with the 'O's partially overlapping the tower's structure.

SVĚTOVÉ VELKOMĚSTO
MNOHA TVÁŘÍ,
MODERNÍ I TRADIČNÍ,
RUŠNÉ I KLIDNÉ,
ELEGANTNÍ
I EXTRAVAGANTNÍ,
BEZPEČNÉ A ČISTÉ.

MĚSTO S MNOHA NEJ,
VE KTERÉM LZE POZNAT
A OCHUTNAT TAKŘKA
CELÉ JAPONSKO
A MOŽNÁ CELÝ SVĚT.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ
DO TOKIA.

Tokio je dnes světovou metropolí, ale v jeho historii se odehrávala dramata plná katastrof a následných obnovení. Tokio, původním jménem Edo, bylo až do 16. století pouze malým městečkem uprostřed bažin a divočiny. Roku 1590 ale tehdejší nejmocnější muž Japonska, Tojotomi Hidejoši, přikázal svému vazalovi jménem Tokugawa Iejasu, aby přesídlil právě do Edo. Iejasu poté čile město rozvíjel obděláváním přilehlé půdy, vysoušením bažin či úpravou toků řek. Když se následně roku 1603 Iejasu stal s titulem seii taišógun de facto vládcem Japonska (šógunem), umístil sídlo své vojenské vlády bakufu do Edo. Díky tomu se z Edo během sta let stalo velkoměsto s více než milionem obyvatel.

Během 265 let trvající vlády rodu Tokugawa bylo Edo několikrát zničeno požáry či přírodními katastrofami, ale pokaždé se podařilo jej znovu obnovit. Při „Velkém požáru éry Meireki“ v roce 1657 byla zničena většina města včetně Edského hradu, ale díky rozhodnutí tehdejšího nejvýznamnějšího politika Hošina Masajukiho byla upřednostněna obnova samotného města před rekonstrukcí hradu, což umožnilo velice rychlou renovaci postižených míst. Od této doby chyběla hradu Edo pro japonské hrady typická hlavní věž, což bylo právě výsledkem politiky vojenské vlády, která kladla důraz na obnovu ekonomiky a života běžného obyvatelstva.

Během restaurace Meidži roku 1868 bylo Edo ušetřeno válečných škod díky moudrému vyjednávání nejvyššího generála císařských vojsk Saigóa Takamoriho a šógunátního vazala Kacua Kaišú. Oba muži totiž věděli, že zničení Edo by znamenalo totéž, co zničení celého Japonska a že bude nutné Japonsko počínaje hlavním městem modernizovat. I proto bylo rozhodnuto o oficiálním přesunu hlavního města z Kjóta do Edo, které bylo následně přejmenováno na Tokio. Po období Meidži bylo Tokio zničeno ještě během velkého zemětřesení roku 1923 a během bombardování roku 1945, ale pokaždé bylo rychle obnoveno a modernizováno.

Tokio je dynamickým městem, které nikdy nestojí v jednom bodě. Věřím, že náš časopis umožní co největšímu počtu čtenářů poznat některá z mnoha kouzel Tokia.

Kaoru Shimazaki
Mimořádný
a zplnomocněný
velvyslanec Japonska
v České republice

TOKIO VE STATISTIKÁCH

37,4

MILIONŮ OBYVATEL

Nejlidnatější město na světě
The World's Cities in 2018, UN

230

MICHELINSKÝCH RESTAURACÍ

Město s největším počtem michelinských restaurací
Michelin guide 2019

3,6

MILIONU CESTUJÍCÍCH ZA JEDINÝ DEN

Nejvytíženější stanice na světě – Šindžuku
Guinness World Records 2011

634

METROVÁ VĚŽ TOKYO SKYTREE

Nejvyšší věž na světě

9,5

MILIONU NÁVŠTĚVNÍKŮ ZA ROK

14. zahraničními turisty nejvíce navštěvované město na světě
Euromonitor international 2018

1.

NEJBEZPEČNĚJŠÍ MĚSTO NA SVĚTĚ

Safe Cities 2017 Index, Economist

4.

NEJVLIVNĚJŠÍ MĚSTO NA SVĚTĚ

2018 Global Cities Report, A.T. Kearney

7.

NEJLEPŠÍ MĚSTO PRO ŽIVOT

Economist Intelligence Unit, 2018

INFORMAČNÍ BULLETIN

VELVYSLANECTVÍ JAPONSKA V ČESKÉ REPUBLICE

OBSAH ČÍSLA 2019

CO VIDĚT A ZAŽÍT V TOKIU

NÁKUPY V TOKIU

VEČER TOKIJSKÉHO SARARÍMANA

TOKIJSKÁ PŘÍRODA

Velvyslanectví Japonska
v České republice
Maltézské náměstí 6
118 01 Praha 1
www.cz.emb-japan.go.jp
fb.com/velvyslanectviJapan.Czech
Design a sazba: Eva Nečasová
Japonská slova jsou uvedena
ve fonetickém přepisu do češtiny.

Co ZAŽÍT, VIDĚT V TOKIU

NEJRUŠNĚJŠÍ PŘECHOD SVĚTA

Křižovatka poblíž stanice **Šibuya** bývá považována za nejrušnější na světě, jelikož zde každý den přejde až půl milionu lidí. Pro našince je také zajímavý systém přechodu, na kterém v pravidelných intervalech zastaví doprava ze všech směrů a chodci přes křižovatku přechází i diagonálně. Přechod zpozvzdálí hlídá bronzová socha věrného psa Hačikó, která je zároveň populárním místem pro setkávání.

> www.gotokyo.org/en/spot/78/index.html

VÝHLED NA MĚSTO

Na Tokio je z výšky úžasný pohled. Jeden z nejlepších výhledů skýtá **Tokyo Sky Tree**, která je s 634 metry nejvyšší věží na světě. Tato moderní televizní věž nabízí dvě výhledové plošiny, ve výšce 350 a 450 m.

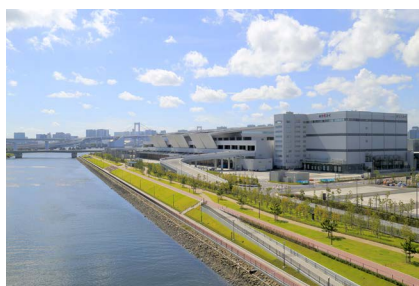
Od svého dokončení v roce 1951 je symbolem města také televizní věž **Tokyo Tower**, druhá nejvyšší stavba Japonska (333 m). Tokyo Tower má vyhlídkové plošiny ve výšce 150 a 250 m. Výhled z 202 metrů nad městem nabízí

Tokyo Metropolitan Government Building, sídlo tokijské samosprávy. Tato vyhlídka je navíc návštěvníkům k dispozici zdarma.

> www.tokyo-skytree.jp/en

> www.tokyotower.co.jp/en.html

> www.metro.tokyo.jp/english/offices/observat.html

© SUSUMU AOYAMA / a.collectionRF / amanaimages

AUKCE TUŇÁKŮ V TOJOSU

Moderní rybí trh otevřený v roce 2018 nahradil po více než 80 letech provozu ten původní ve čtvrti Cukidži. Nabízí stejnou atraktivní podívanou: ranní aukci tuňáků a jiných ryb. V Tojosu jsou pro návštěvníky vyhrazeny dvě galerie, přičemž ta s lepším výhledem se musí rezervovat dlouho dopředu přes internet. Bez rezervace je areál přístupný od 5:45 ráno. Aukce končí většinou nejdéle o hodinu později.

> www.shijou.metro.tokyo.jp/english/toyosu

SLEDOVÁNÍ ODJEZDŮ A PŘÍJEZDŮ ŠINKANSENŮ

Jízda v šinkansenu je nejen pro fanoušky vlaků skvělým zážitkem. Není-li příležitost přímo se v tomto japonském rychlovlaku projet, lze alespoň za cenu cca 150 jenů využít vstupenky na nástupiště a sledovat dokonale nacvičené představení, jímž je vypravování šinkansenů, včetně bleskového a dokonalého úklidu.

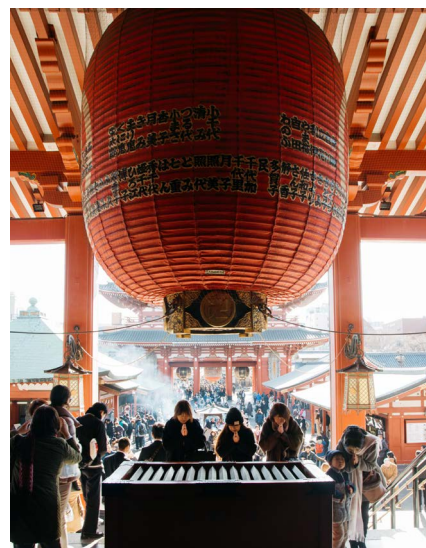
> www.tokyostationcity.com/en

TRADIČNÍ JAPONSKO V ASAKUSE

Čtvrť Asakusa si zachovává tvář tradičního Tokia. Její dominantou je chrám Sensódži s impozantní vstupní branou Kamonarimon („Brána hromu“). K chrámu vede ulička Nakamise dóri s desítkami obchůdků nabízejících všemožné tradiční suvenýry a pochutiny. Třetí víkend v květnu se v této čtvrti koná velký festival Sandža macuri, jehož součástí je průvod místních obyvatel v tradičních oděvech. Některé skupiny nesou na ramenou přenosné svatyně omikoši.

> www.gotokyo.org/en/spot/15

© AME / a collection RF / amanaimages

CÍSAŘSKÝ PALÁC

Císařský palác Kókyo se nachází na místě bývalého hradu Edo, v rozlehlém areálu plném zahrad ve čtvrti Čijoda. Vnitřní část areálu poblíž sídla císaře je možné navštívit pouze v rámci bezplatné komentované prohlídky (dvakrát denně, v japonštině a angličtině). Veřejnosti přístupnou oázu v srdci velkoměsta pak tvoří přilehlé Východní zahrady a park Kitanomaru.

> sankan.kunaicho.go.jp/english

© KYOSHI MIYAUCHI / orion / amanaimages

KOUPEL A RELAXACE V SENTÓ

V Japonsku existuje od pradávna velice silná lázeňská kultura a dalo by se říci, že co Japonec, to milovník koupelí. Není tedy divu, že v Tokiu existuje na 600 veřejných lázní sentō, které za drobný jednotný poplatek nabízejí možnost odpočinout si od ruchu velkoměsta a vyčistit si tělo i mysl. Některé sentō mají v repertoáru i různé speciální minerální koupele či masážní lázně. S lázněmi je spojená specifická etiketa. Doporučujeme předem si ji nastudovat například na webu Asociace tokijských sentō.

> www.1010.or.jp/english

NÁRODNÍ MUZEUM VĚDY A INOVACE („MIRAikan“)

Toto moderní muzeum vědy se nachází na umělém ostrově Odaiba. Vystaveny jsou zde nejmodernější technologie, včetně funkčních robotů. Interiéru budovy vévodí šestimetrový glóbus, na kterém jsou promítány různé informace o Zeměkouli.

> www.miraikan.jst.go.jp/en

© SUSUMU AOYAMA / a collection RF / amanaimages

MUZEUM ARCHITEKTURY POD ŠIRÝM NEBEM

Unikátní venkovní muzeum architektury nabízí možnost na několika hektarech zhlédnout na třicet autentických budov z několika historických období, které sem byly přesunuty z různých míst Japonska a zrekonstruovány. Nechybí zde rolnické domy, vily v evropském stylu či policejní budky kóban. Samozřejmě je možné podívat se i do interiérů všech budov.

> www.tatemonoen.jp/english

© Takashi M. from Tokyo, Japan [cc BY 2.0] / Wikipedia

© MASATO TSUBAKI / SEBUN PHOTO / amanaimages

MUZEUM EDO-TOKIO

Muzeum Edo-Tokio mapuje historii Tokia od jeho založení a vystavuje především exponáty spojené s běžným životem měšťanů. Návštěvník si tak může prohlédnout, jak se v různých obdobích ve městě bydlelo a žilo.

Dominantou muzea je replika dřevěného mostu Nihonbaši, jenž tvořil důležitou součást silnice Tókaidó, která spojovala Edo a Kjóto.

> www.edo-tokyo-museum.or.jp/en

© Joyd museums [CC BY-SA 4.0] / Wikipedia

NÁRODNÍ PŘÍRODOVĚDNÉ A VĚDECKÉ MUZEUM

Národní přírodovědné muzeum bylo otevřeno již v roce 1871 a nabízí exponáty z historie Japonska i celého světa. K vidění je tu vše od koster dinosaurů až po satelity. Součástí je i interaktivní expozice pro malé děti či 360° videoprojekce ve speciálním dómu.

> www.kahaku.go.jp/english

NÁKUPY v Tokiu

TOKIO JE JAKO SVĚTOVÁ METROPOLE I RÁJEM PRO MILOVNÍKY NAKUPOVÁNÍ. NĚKTERÉ ČTVRTI JSOU ZAMĚŘENÉ NA SPECIFICKÉ DRUHY OBCHODŮ A NÍŽE NALEZNETE KRÁTKÝ PŘEHLED TĚCH NEJZNÁMĚJŠÍCH.

KAPPABAŠI

V této ulici je k dostání vše pro provoz kuchyně v restauraci, ale i v domácnosti – nádobí, kuchyňské nože, cedule či nábytek, vše jak v japonském, tak v západním stylu. Prodávají se zde i mezi turisty velice oblíbené a pro Japonsko typické realistické makety jídel.

TAKEŠITA DÓRI

Ulice plná módních obchodů určených hlavně mladým, včetně dostupných second-handů. Čtvrť Haradžuku, ve které se tato ulice nachází, je známá jako centrum progresivní a excentrické módy.

GINZA

Ginza je symbolem všeho luxusního. Každá módní značka, která něco znamená, má na Ginze svůj butik. Některé místní obchodní domy mají více než staletou tradici. Zároveň se zde nacházejí mnohé luxusní kavárny a restaurace. Nelze se tedy divit, že se jedná o jednu z nejdražších lokalit v Japonsku.

ANTÉNOVÉ OBCHODY

Japonsko se skládá ze 47 prefektur (krajů). Každá se pyšní nějakým regionálním výrobkem nebo pochutinou, která je právě tam nejlepší v celé zemi nebo dokonce zcela unikátní. Obvykle se místní výrobky prodávají pouze v daných regionech, nicméně Tokio hostí mnoho „anténových obchodů“, které nabízejí to nejlepší z každé prefektury. Je tak možné okusit chuť celého Japonska bez opuštění hranic Tokia!

AKIHABARA

Akihabara je známá jako centrum elektroniky a popkultury. Ve velkých obchodech lze nalézt spotřební elektroniku a v malých stáncích ve vedlejších uličkách potom téměř jakékoliv součástky. Co se týče popkultury, Akihabara je poutním místem pro tzv. otaku, milovníky japonského anime a mangy. Ti si v několika mnohopatrových specializovaných obchodech mohou koupit vše související s jejich koníčkem, od komiksů a DVD přes figurky a hračky až po počítačové hry a kostýmy na cosplay.

CUKIDŽI

Okolí bývalého hlavního rybího trhu v Cukidži (v roce 2018 přestěhovaného do nové budovy v Tojosu) je plné obchůdků a restaurací specializovaných na ryby, dary moře, ale i další suroviny pro japonskou kuchyni. Již od brzkého rána lze ve více než 400 podnicích ochutnat čerstvé suši a další pochoutky. Pozor na otevírací dobu, většina obchodů zavírá brzy odpoledne.

© GYRO PHOTOGRAPHY / a.collectionRF / amanimages

LEVNÉ NÁKUPY

Nejen pro cestovatele s omezeným rozpočtem jsou dobrou možností k nákupu obchody „Vše za 100 jenů“, kde je možné v přepočtu za cca 20 Kč za kus koupit vše od psacích potřeb, přes nádobí a drobné občerstvení až po žárovky. Zároveň zde lze najít různé „vychytávky“ typu lisu na vytlačení zbytků ze zubní pasty nebo spreje na citron. Další levnou alternativou je návštěva některého z víkendových bleších trhů, kde se dají za zlomek původní ceny pořídit například tradiční kimono či keramika.

Speciality

© SOURCENEXT CORPORATION / amanimages

EDOMAEZUŠI

Edomaezuši bylo původně suši s rybami ulovenými v Edském (Tokijském) zálivu. Do podlouhlého polštářku ručně vytvarovaná hrstka rýže a na ní plátek rybího masa – to je jeden z neznámějších typů suši ve světě, tzv. „nigirizuši“. Šlo vlastně o takový fastfood – suši se prodávalo ve stánku, kde se rýže i s rybami hnětla na sousta. Dnes se ryba pokládá až na rýži ochucenou solí, octem a cukrem.

JANAGAWA NABE

Mezi tokijské speciality patří také velmi zajímavý rybí pokrm z dušených piskořů úhořovitých a kořene gobó, přelitý na závěr rozšlehanými vejci. Je téměř jisté, že ho v takovém provedení neochutnáte jinde než v Tokiu.

© orion / amanimages

© minowa studio / amanimages

MONDŽAJAKI

Tokijská varianta okonomijaki, tedy zelné placky s různými druhy náplní, např. s masem, sýrem či plody moře. Mondžajaki je specifické tím, že se do směsi přidává voda s daší a výsledná placka je tak mnohem vláčnější. Restaurace zaměřené na okonomijaki a mondžajaki často mají stoly s grilovacími plotýnkami, kde si svou porci můžete sami připravit.

NINGJÓJAKI

Ningjójaki jsou sladké tokijské koláčky plněné nejčastěji pastou z fazolí azuki. Koláčky jsou připravovány ve speciálních formách a mají často tvary různých postavíček či staveb. Nejchutnější jsou ještě horké, přímo upečené ve stánku!

© TAKAO ONOZATO / orion / amanimages

Večer tokijského SARARÍMANA

„SALARY MAN“ JE V JAPONSKU VYTVOŘENÉ SLOVO OZNAČUJÍCÍ ZAMĚSTNANCE FIRMY S PRAVIDELNOU PRACOVNÍ DOBOU A MĚSÍČNÍM PŘÍJMEM, KTERÝ DENNĚ CHODÍ OBLEČEN V TMAVÉM OBLEKU NA DEVÁTOU DO KANCELÁŘE. ŽIVOT SARARÍMANA MÁ SVÁ SPECIFIKA A JE PEVNĚ SPJATÝ S JEHO FIRMOU. ZKUSME SE PODÍVAT NA JEDEN Z JEHO VEČERŮ.

PO NÁROČNÉM TÝDNU V KANCELÁŘI JSEM RÁD, ŽE SI TAKTO V PÁTEK VEČER MOHU JÍT S KOLEGY TROCHU UŽÍT DO MĚSTA. V TÝDNU JSEM BYL SICE VENKU NA VEČEŘI CELKEM TŘÍKRÁT, ALE POKAŽDÉ TO BYLO S FIREMNÍMI KLIENTY, TAKŽE NEŠLO ZROVNA O RELAX.

18⁰⁰

Naši první zastávkou je naše oblíbená izakaja v uličce Omoide Jokočó na Šindžuku. Miluji tyto tradiční japonské hospůdky, kde si k pivu vždycky objednáme spoustu talířků s různými dobrotami. Hlasitým pozdravem kampai si připijím s kolegy a jsem rád, že si mohu konečně odpočinout. Skrze

kouř linoucí se z kuchyně a cigaret návštěvníků vidím, že do podniku přichází každou chvíli hosté, mnozí sararímanci jako my, ale také občasní cizinci. Jsem rád, že i oni poznají japonskou pohostinnost! Když nebudou něčemu rozumět, rád opráším své znalosti angličtiny a pomohu jim.

21⁰⁰

Po mnoha vypitých pivech a několika panáčích pálenky (šóču) máme pítí dost, a tak se zvedáme. Naše těla si žádají rámen, silný vývar s nudlemi, který se pro završení pitky prostě hodí. Nemusíme chodit daleko, nudláren je v okolí spousta. Dávám si svůj oblíbený tonkocu rámen s vajíčkem navíc a je to lahůdka, která člověka navíc posilní na další pokračování zábavného večera. Je nám do zpěvu.

00

Krátce po půlnoci řešíme, jestli budeme pokračovat v naší jízdě dál, nebo jestli pojedeme posledním vlakem domů. Během studií jsem občas strávil celou noc zpíváním a vracel se domů za úsvitu, ale na to už nemám ve svém věku sílu. Rozhoduji se raději jet domů, i když se mi moc nechce trávit hodinu na cestě přeplněným vlakem. Jeden z kolegů si vybral místo vlaku možnost přespat v kapsulovém hotelu. Já jsem trochu klaustrofobik, takže to není nic pro mě!

22⁰⁰

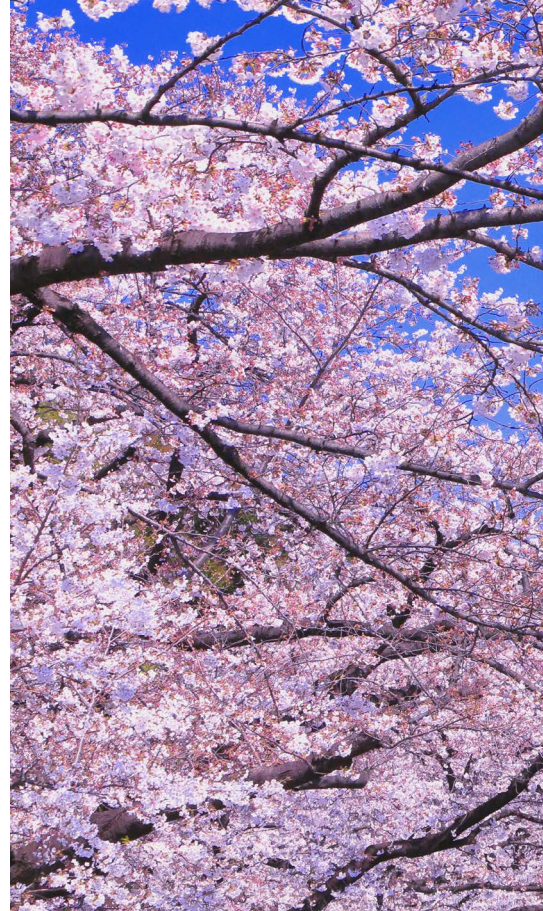
S plnými žaludky a v rozjařené náladě míříme na karaoke. Obvykle se za svůj pěvecký projev spíše stydím, ale karaoke bary našťastí mají oddělené místnosti, takže mě slyší jenom mí kolegové, z nichž má většina podobně špatný hudební sluch. V průběhu zpěvu si telefonem na zdi objednááme z recepce další pítí, aby nám nevyschlo v krku.

01⁰⁰

Po cestě z vlaku se zastavím ještě v místní večerce kombini a koupím si tam onigiri k snídani. Zároveň si ještě v platebním terminálu koupím lístek na zítřejší jazzový koncert. Někdy mám pocit, že bez kombini bych nemohl žít! Ale teď už se hlavně těším, až zalehnu do svého futonu. Dobrou noc!

Tokijská PŘÍRODA

PARK UENO

Park Ueno stojí za návštěvu z mnoha důvodů. Jde o vůbec první japonský městský park, který vznikl v roce 1873 na místě rozlehlého šógunátního chrámového komplexu, z větší části zničeného po pádu tokugawského šógunátu. Do současnosti se dochoval chrám Kijomizu Kannon, pětistupňová pagoda a svatyně Ueno Tóšógú. V parku se konají různé festivaly a je celoročně velice navštěvovaný, ale zejména v dubnu se na několik dní zaplní obrovským množstvím obdivovatelů více než tisícovky kvetoucích sakur. Nachází se tu i nejstarší zoo v Japonsku, pyšníci se mimo jiné několika pandami. Jednu z dalších dominant parku představuje rybník Šinobazu. Pětúhelníková síň Bentendó na ostrůvku uprostřed rybníka, zasvěcená indické bohyni umění a moudrosti, je nejkrásnější, když kvetou lotosy, které v této části pokrývají většinu vodní plochy. V areálu parku se nachází všechna nejvýznamnější tokijská národní muzea a galerie, také metropolitní kulturní dům Tokyo Bunka Kaikan, kam přijíždějí koncertovat soubory a umělci z celého světa, a mnoho dalších kulturních institucí. Vstup do parku je zdarma.

ŠINDŽUKU GJOEN

Prožívat společně s přírodou proměny ročních období je možno i v téměř šedesátihektarovém parku Šindžuku Gjoen, rozkládajícím se přes čtvrti Šindžuku a Šibuja. Byl vybudován na území, které od šóguna za zásluhy obdržel kníže Naitó, a to nejprve v roce 1906 jako císařská zahrada. Po druhé světové válce byl zpřístupněn jako veřejný park. Za nízké vstupné lze v parku obdivovat na 10 tisíc stromů a několik různých zahradních stylů: francouzský formální, anglický a tradiční japonský. Celá řada stromů v tomto parku, například liliovníky, platany, himalájské cedry či cypřiše, představují vůbec první exempláře svého druhu v Japonsku. Z každoročních událostí, které se zde pořádají, je vhodné zmínit listopadovou výstavu chryzantém a sakurovou slavnost, na které předseda japonské vlády už přes 60 let hostí různé významné osobnosti.

KOIŠIKAWA KÓRAKUEN

Zahrada Koišikawa Kórakuen ve čtvrti Bunkjó, která pochází z roku 1629 a byla vybudována pro rod Tokugawa. Odráží se v ní čínský i japonský zahradní styl. Najdete zde typické jezero s ostrůvkem a mostkem, spoustu květin a stromů, dokonce i malé rýžové políčko. V květnu se zde odehrává výsadba rýžových sazenic a také dílny výrobků z bambusu, v červenci festival Tanabata a v září sklizeň zralé rýže. Na podzim se konají slavnosti barevného listí a také se vyrábějí různé objekty z rýžové slámy. Aby se větve borovic přes zimu pod tíhou sněhu neohnuly, je zde jako i v jiných japonských zahradách zvykem opatřit každý strom speciální konstrukcí z bambusových tyčí a provazů. Nejenže plní svůj účel, ale v období od listopadu do února skýtají zase trochu jinou podívanou, ať už sněží, nebo ne. Ke konci zimy v zahradě probíhá festival nádherně vonících slivoňových květů. Zahrada je zapsána hned na dvou seznamech mimořádně důležitých historických památek.

© yonehara keitaro/orion / amandaimages

© SHOHO IMAI/a collectionRf / amandaimages

© HIDEAKI TANAKA/SEBUN PHOTO/amanaimages

HORA TAKAO

Kdo při návštěvě Tokia zatouží po výšlapu přírodou, měl by se vydat na **horu Takao** ve výšce 599 m nad mořem. Až k jejímu úpatí se dostane vlakem ze stanice Šindžuku za pouhou hodinu. Hora Takao je považována za posvátnou a více než tisíc let slouží také jako poutní místo, jehož středem je tamní chrám Jakuóin. K vrcholu vede několik tras různých náročností i lanovka. Převážně v zimních měsících bývá za jasného počasí vidět hora Fudži. Jinak je místo nejhojněji navštěvované v listopadu, kdy listy stromů hrají všemi barvami podzimu, a také v období, kdy kvetou sakury.

TOKIJSKÉ HŘBITOVY

Zdánlivě neobvyklý únik od rušných ulic i poznání dalších aspektů života a kultury v Japonsku nabízí procházky po tokijských hřbitovech. Hřbitov **Aojama** na ploše přesahující 26 hektarů čtvrti Minato je prvním veřejným hřbitovem v Japonsku a pyšní se sakurovou alejí, která v sezóně skýtá jedinečnou příležitost vychutnat si krásu třešňových květů poměrně v klidu a tichosti. Odpočívá zde řada významných japonských osobností a jeho součástí je také hřbitov cizinců, z velké části specialistů, kteří přijeli pomáhat s modernizací Japonska koncem 19. století. Hrobeček zde má vedle svého pána také věhlasný věrný pes Hačikó.

Krásné sakury jsou i na hřbitově **Janaka** ve čtvrti Taitó, v turisticky i jinak velice atraktivní části Tokia nedaleko parku Ueno. Nachází se zde hrobka rodu Tokugawa, kde je pohřben poslední šógun Jošinobu.

Nedaleko stanice Šinagawa stojí **chrám Sengakudži**, kde je pochováno slavných 47 róninů (samurajů bez pána), kteří na začátku 18. století pomstili smrt svého pána Asano Naganoriho a 20. března roku 1703 spáchali rituální sebevraždu seppuku. Jejich příběh se stal legendou, kterou se inspirovala poezie, divadla bunraku i kabuki a filmoví tvůrci, včetně hollywoodských.

Na katolickém hřbitově ve čtvrti Fučů lze navštívit dokonce hrob a **pomník pěti československých legionářů**, kteří v Japonsku zemřeli při komplikované cestě legií ze Sibíře přes Japonsko domů do nově vzniklého Československa po první světové válce.

© HIDEKI NAWATE/SEBUN PHOTO/amanaimages

© HIDEKI NAWATE/SEBUN PHOTO/amanaimages

TIPY

NEJEN NA NÁVŠTĚVU TOKIA

1 V JAPONSKU SE NIKDY NEPLATÍ SPROFITNÉ.

2 JAPONSKÉ RESTAURACE POSKYTUJÍ ZÁKAZNÍKŮM ZADARMO VODU ČI ČAJ A TAKÉ VHLKÉ UBROUSKY OŠIBORI NA UTŘENÍ RUKOU PŘED JÍDLEM. V ZIMĚ HORKÉ, V LÉTĚ STUDENÉ.

3 VE VÝLOZE BÝVAJÍ VYSTAVENY REALISTICKÉ MAKETY JÍDEL, POMOCÍ KTERÝCH SI MŮŽETE SNADNO OBJEDNAT I BEZ ZNALOSTI JAZYKA.

4 V NĚKTERÝCH RESTAURACÍCH SE PLATÍ PŘEDEM POMOCÍ KUPONŮ ZAKOUPENÝCH V AUTOMATU UMÍSTĚNÉM U VCHODU. TENTO KUPON PAK JEN PŘEDÁTE OBSLUZE.

5 V MNOHA TOKIJSKÝCH RESTAURACÍCH NENÍ MÍSTO PRO KOČÁREK. KOČÁREK NENÍ PRAKTICKÝ ANI DO PŘEPLNĚNÉHO VLAKU. MNOHEM LEPŠÍ JE SKLÁDACÍ VARIANTA, ALE IDEÁLNÍM ŘEŠENÍM, KTERÉ ČASTO VOLÍ I MÍSTNÍ, JE NOSÍTKO.

6 PŘEDEVŠÍM HOSPŮDKY IZAKAJA NĚKDY ÚČTUJÍ COUVERT V ŘÁDU NĚKOLIKA SET JENŮ. PO ZASEDNUTÍ KE STOLU JE PAK V RÁMCI COUVERTU AUTOMATICKY SERVÍROVÁN MALÝ PŘEDKRM.

7 DO CHRÁMŮ A SVATÝŇ SE ČASTO MUSÍ CHODIT NABOSO, PROTO SE VYPLATÍ NOSIT OBUV, KTERÁ SE SNADNO ZOUVÁ. NA DŘEVĚNÉ PODLAHY SE VĚTŠINOU S BOTAMI NESMÍ CHODIT.

8 JE NUTNÉ SI ZVYKNOUT NA FRONTY. JAPONCI STOJÍ SPOŘÁDANĚ V ZÁSTUPECH PŘED RESTAURACEMI I U DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ PODLE NA ZEMI VYZNAČENÝCH ČAR. DLOUHÁ FRONTA PŘED RESTAURACÍ ČASTO ZNAČÍ DOBRÉ JÍDLO.

9 VEČERKY KOMBINI JSOU SPOLEHLIVÝM ZDROJEM OBČERSTVENÍ A KAŽDODENNÍCH POTŘEB V JAKOUKOLIV DENNÍ HODINU. TAKÉ LZE VĚTŠINOU VYUŽÍT JEJICH TOALETY.

10 NA JAPONSKÝCH ULICÍCH SE NENACHÁZÍ SKORO ŽÁDNÉ ODPADKOVÉ KOŠE. JE TEDY DOBRÉ S SEBOU NOSIT SÁČEK.

11 PŘI NÁVŠTĚVĚ TOKIA DOPORUČUJEME VYUŽÍT MOBILNÍ APLIKACI JAPAN OFFICIAL TRAVEL APP. TA OBSAHUJE TURISTICKÉHO PRŮVODCE, VYHLEDÁVAČ DOPRAVNÍCH SPOJENÍ, MAPU BEZPLATNÝCH WIFI SPOTŮ A MNOHO DALŠÍCH UŽITEČNÝCH FUNKCÍ.

12 NA ROZDÍL OD ČESKÝCH MĚST V TOKIU POZDĚ V NOCI NEJEZDÍ VEŘEJNÁ DOPRAVA, POSLOUŽÍ VÁM POUZE TAXI.

13 JAPONSKÉ VOZY TAXI OTEVÍRAJÍ I ZAVÍRAJÍ DVEŘE PRO ZÁKAZNÍKY AUTOMATICKY, POZOR AŽ VÁS NEZASÁHNOU ČI NESKRÍPNOU.

14 V JAPONSKU STÁLE PŘEVládÁ PLATBA HOTOVOSTÍ. PLATEBNÍ KARTY SE ČASTO V MENŠÍCH OBCHODECH NEDAJÍ POUŽÍT. TAKÉ NE VŠECHNY BANKOMATY PŘIJÍMAJÍ EVROPSKÉ KARTY, ALE NAPŘÍKLAD BANKOMATY NA POBOČKÁCH POŠTY FUNGUJÍ OBVYKLE DOBRĚ.

15 V JAPONSKU JSOU VELICE ROZŠÍŘENÉ BEZKONTAKTNÍ IC KARTY, KTERÉ FUNGUJÍ JAKO ELEKTRONICKÉ PENĚZENKY. DAJÍ SE VYUŽÍT VE VEŘEJNÉ DOPRAVĚ A MNOHA BĚŽNÝCH OBCHODECH. KAŽDÝ REGION MÁ SVOU VARIANTU (TOKIO NAPŘ. SUICA), KTERÁ SE ALE DÁ ZPRAVIDLA VYUŽÍT I V OSTATNÍCH REGIONECH.

16 V JAPONSKU JSOU VEŘEJNÉ TOALETY DOBRĚ DOSTUPNÉ A ZDARMA.

17 VE VĚTŠÍCH STANICÍCH SE ZPRAVIDLA NACHÁZEJÍ TURISTICKÁ INFORMAČNÍ CENTRA, KDE PORADÍ V ANGLIČTINĚ A NABÍDNOU MAPKY A PROSPEKTY ZDARMA.